

Hanna Künzel · Christa Unzner-Fischer

Despre Jorg,
pe care-l dureau dintii

Despre Jorg, pe care-l dureau dintii

*O carte ilustrată de Hanna Künzel
și Christa Unzner-Fischer*

Versiunea în limba română de
Blanche-Ileana Ionescu

*Der Kinderbuchverlag Berlin
Editura Ion Creangă
București*

A fost odată un băiețel, pe care-l chema Jorg. Pentru că toată ziua poftea să minânce tot dulciuri și zaharicale, toată lumea îi zicea

Jorg Poffnau

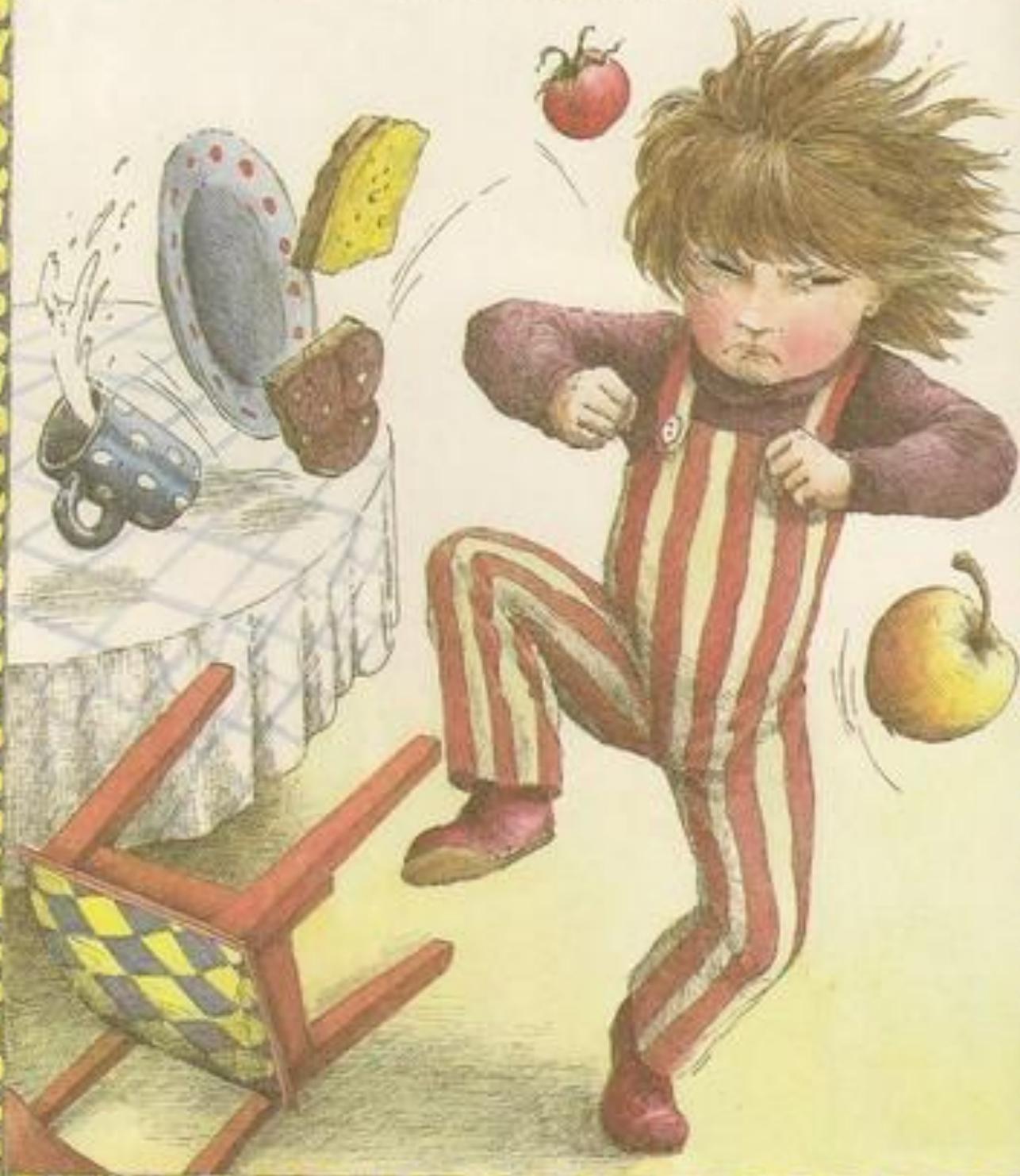

Dacă cineva îi dădea vreun ban, el își cumpăra dulciuri.

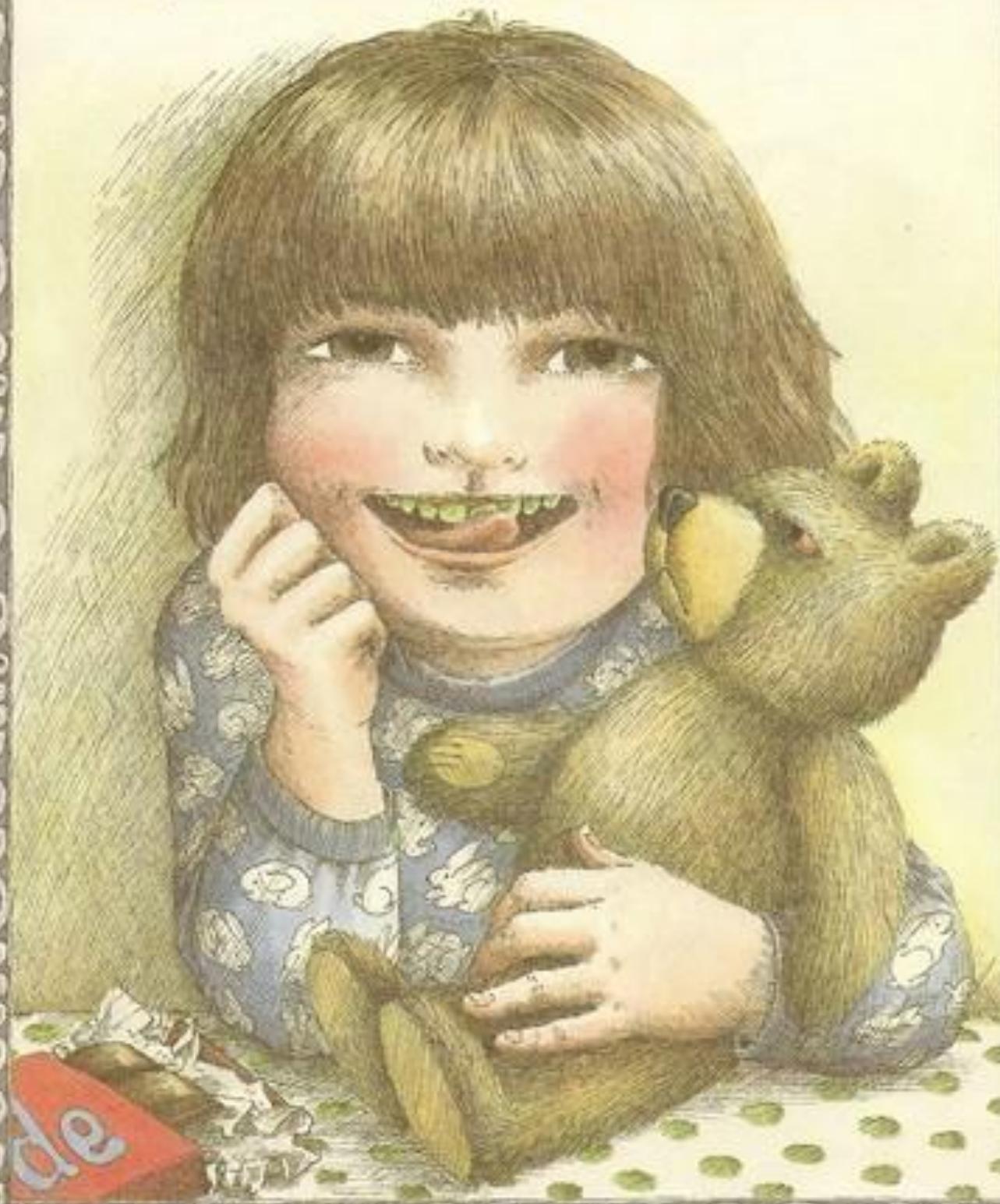

Dimineața la micul dejun îi plăcea cel mai mult să roadă figurine de turtă dulce, iar la prînz minca paste îndulcite. Dacă la cină i se dădeau cumva cîteva felii de pînne cu unt și un măr, Jorg-Pofticiosul începea să urle: »Eu nu măñinc asta, vreau ciocolată! Vreau bomboane! Vreau acadele!«

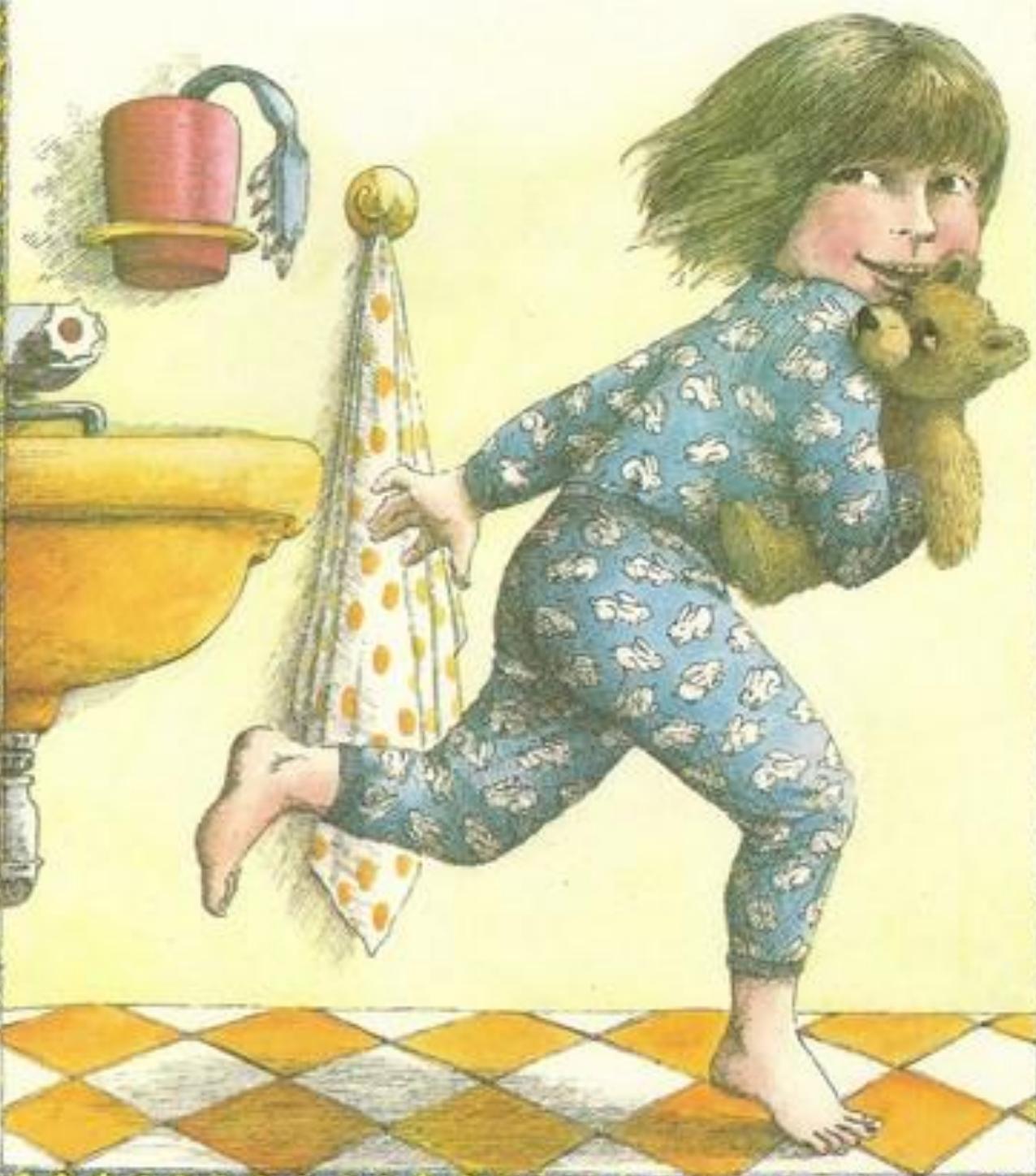

Cu Jorg lucrurile nu stăteau prea bine. Cel mai rău era însă faptul că doar rareori se ducea să se spele pe dinți. Nici gînd să se spele după fiecare masă, nu se spăla nici măcar înainte de culcare, cel mult dimineața, cînd îi aducea aminte mămica lui.

Spălată și dinții!

Seara, periuța lui de dinți rămînea cel mai adesea uscată și tristă în frumosul lui pahar roșu, în timp ce Jorg sărea în pat nepăsător și cu dinții nespălați.

Înainte de culcare, Jorg a mai ronțăit încă ceva dulce și iar nu s-a spălat pe dinți.

Tocmai se culcușise bine în pat, cînd deodată, de pe fereastră sări înăuntru un omuleț mic și ciudat. Se îndreptă ca fulgerul spre Jorg. Dintr-un salt se cocoță pe plapumă și începu să țopăie de zor.

Jorg se sperie tare. Omulețul învărtea amenințător în mînă un ciocanel minuscul. Și în tot acest timp cînta cu un glas ascuțit:

»Hibi, haha, ce bucurie-i pe mine
Cînd văd periuța cum fără clintire
Stă băț de uscată, cum nu se cuvine
Hihi, haha, ce bucurie-i pe mine!«

Și omulețul rîse apoi răutăcios. »Curînd am să am o vizuină caldă, unde am să bat cu ciocanelul cum îmi place. Hihi, haha!«

Jorg își luă atunci inima-n dinți și-i spuse omulețului: »Ce-ți pasă tie de periuța mea de dinți? Cine ești tu?« – »O să facem cunoștință cît de curind!« îi răspunse omulețul. »Mănincă doar mai departe cît mai multe dulciuri, nu te spăla pe dinți și nu te atinge de periuță.«

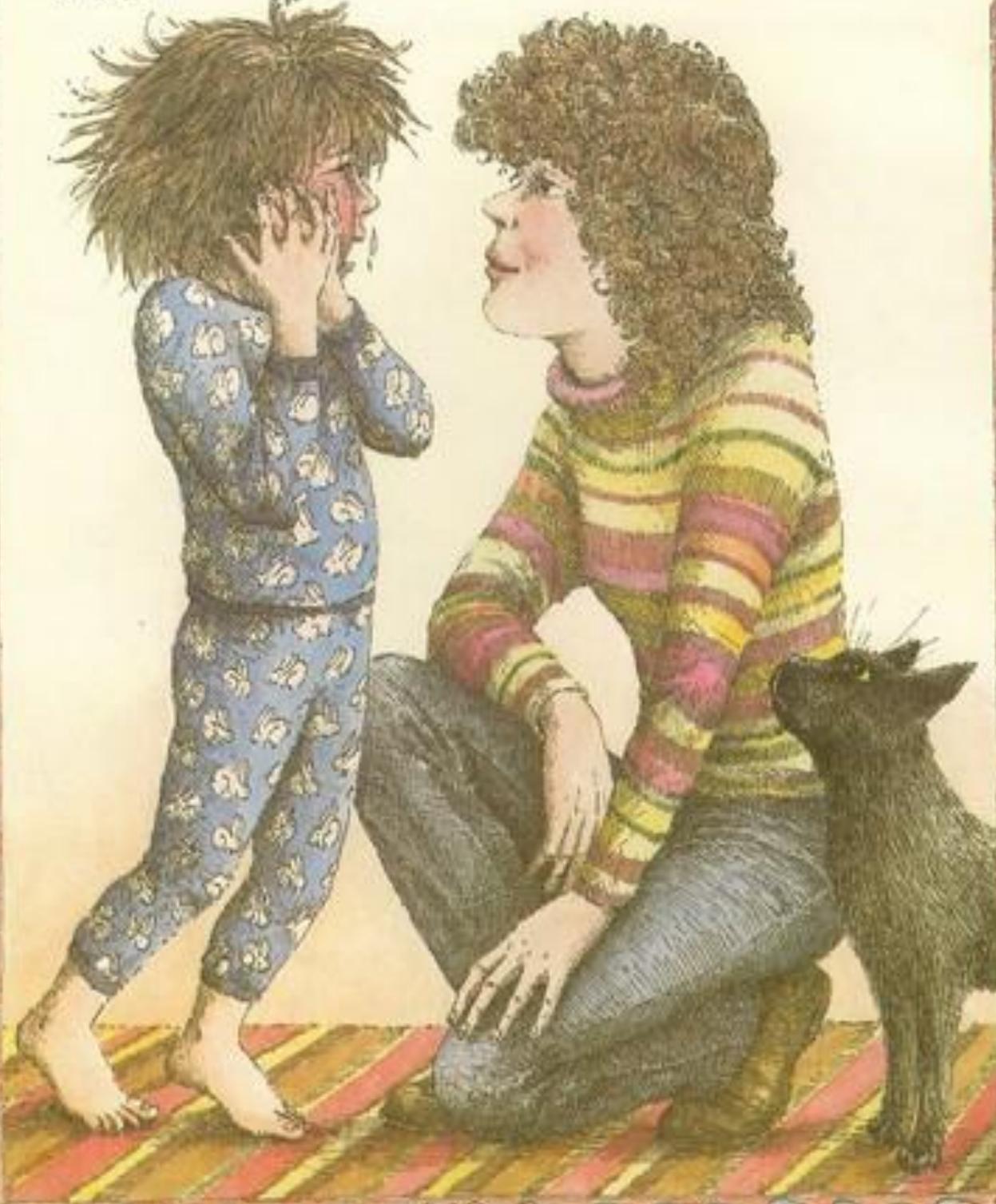

Tot atât de brusc pe cum apăruse, omulețul se făcu nevăzut-Unde? Jorg-Pofticiosul n-avea nici o idee. El trebuise să se încordeze foarte tare ca să-l poată vedea bine pe minusculul omuleț. și adormi pe dată. Cînd se trezi dimineața, avea o falca umflată rău și niște dureri de dinți îngrozitoare.

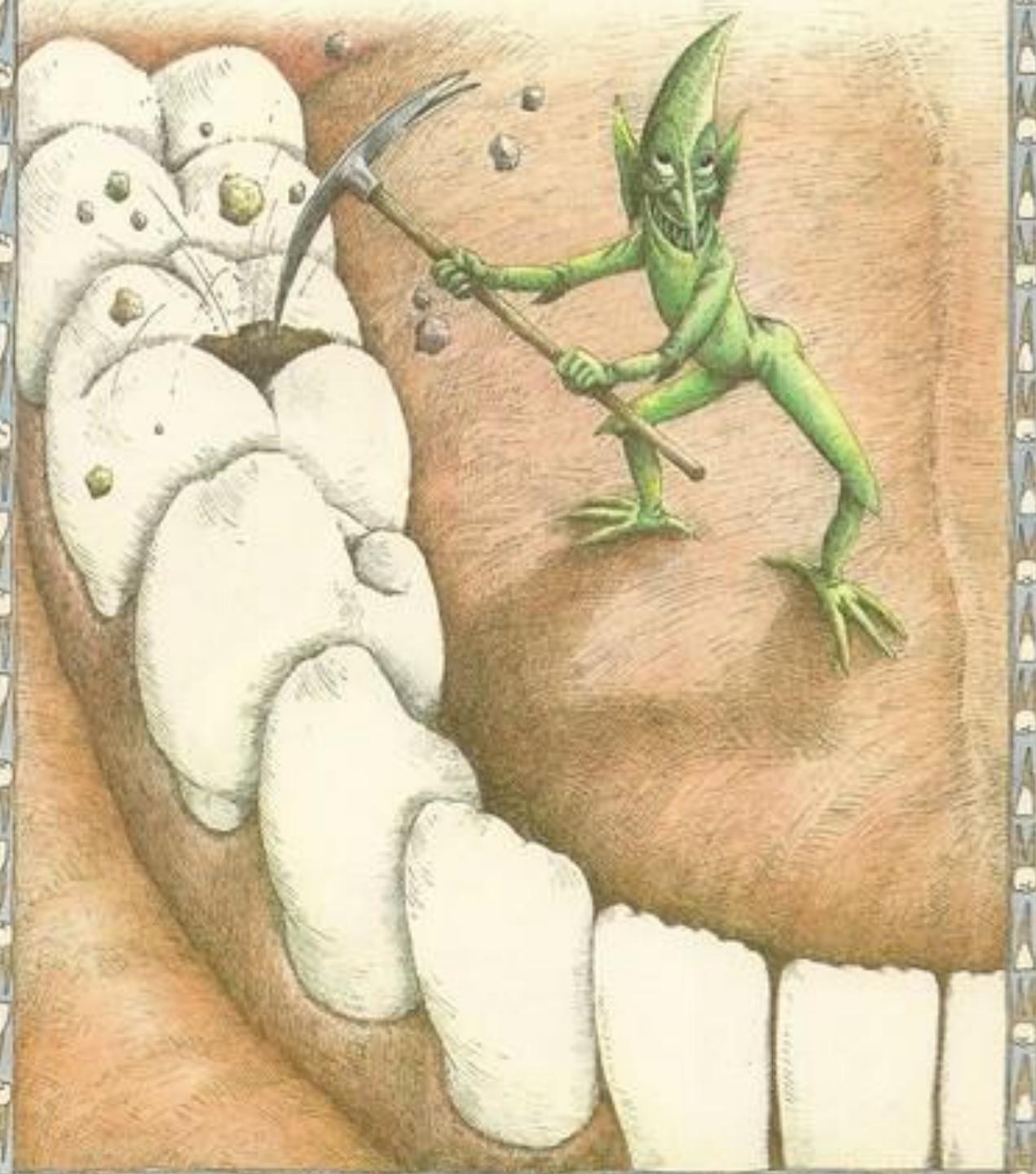

»Hihî« plingea văitîndu-se Jorg, »ce tare mă doare dintele!«... Mama lui îl privi cu atenție și-i spuse: »Asta se întîmplă atunci cînd mâninci multe dulciuri și nu te speli pe dinți de cîte ori este nevoie.«

»Resturi mărunte de prăjituri, bomboane sau ciocolată rămîn agățate printre dinți. Și-atunci sosește omulețul care aduce dureri de dinți. Cu ciocanelul lui lovește într-una într-un dintă, pînă cînd reușește să-l găurească.

Cînd Jorg-Pofticosul auzi lucrurile astea, începu să se tînguie: »Omulețul care aduce dureri de dinți a șopăit aseară pe patul meu, l-am văzut!« Mămica lui îl liniști zicîndu-i: »Hai să mergem imediat la dentist. El o să-l alunge pe omulețul care aduce dureri de dinți și o să acopere gaura din dinte. Atunci or să-ți treacă și durerile..« »Și atunci omulețul care aduce dureri de dinți n-o să mai poată face nimic?« întrebă Jorg. »Dacă pe viitor n-o să mai mâninci atîtea dulciuri și o să te speli bine pe dinți, precis că n-o să se mai întoarcă niciodată. Omulețul care aduce dureri de dinți nu vine decît la copiii care nu se folosesc de periuța de dinți. El nu poate să sufere dinții curați..«

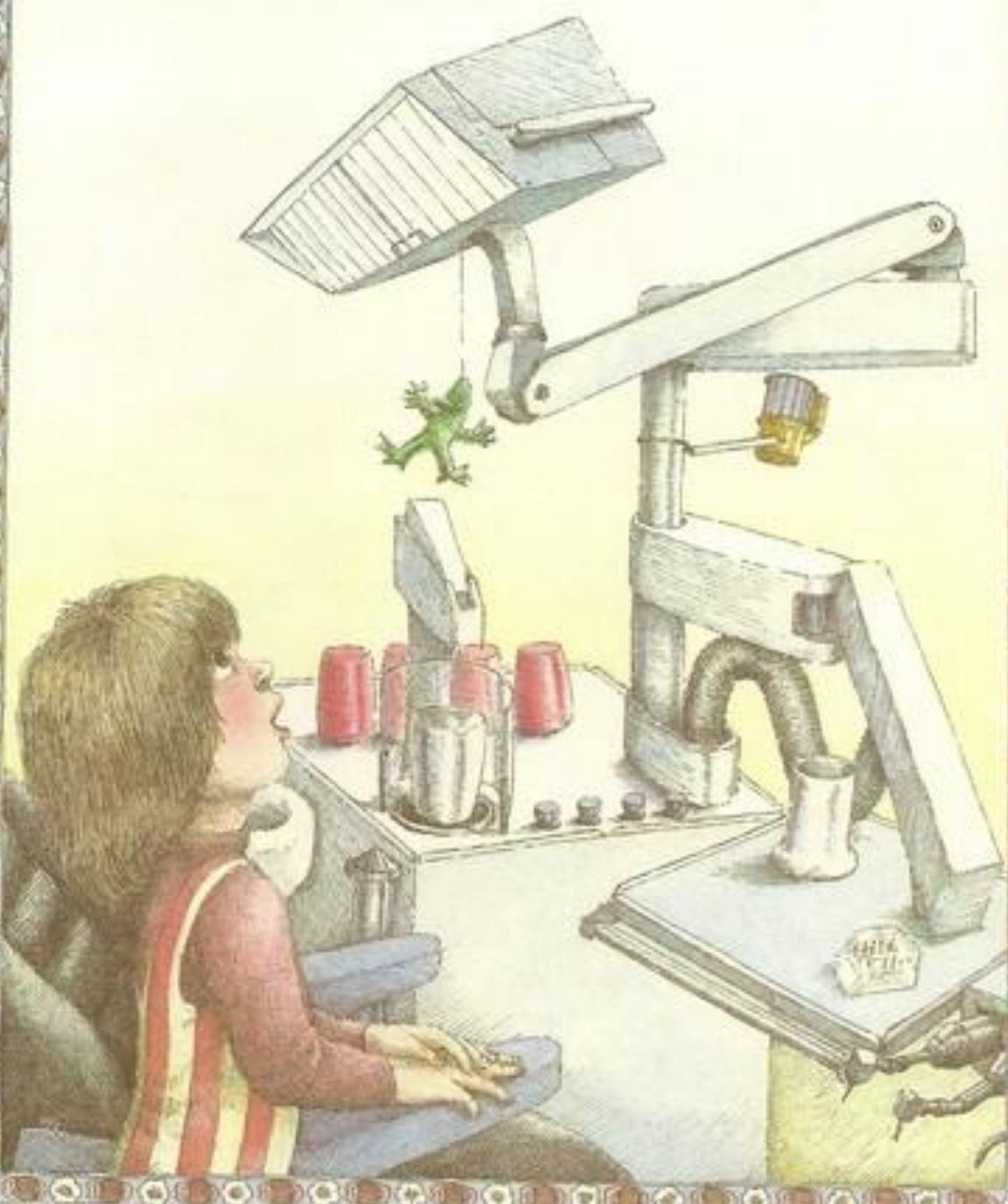

Nu mult după aceea, Jorg cu mămica lui se aflau în sala de așteptare a dentistului. Împreună cu ei mai așteptau și alți copii și oameni mari, pînă cînd erau strigați în cabinetul medicului de o soră prietenoasă. Cînd sora a strigat: »Pofticosule, poftim înăuntru!«, Jorg s-a rușinat tare de acest nume.

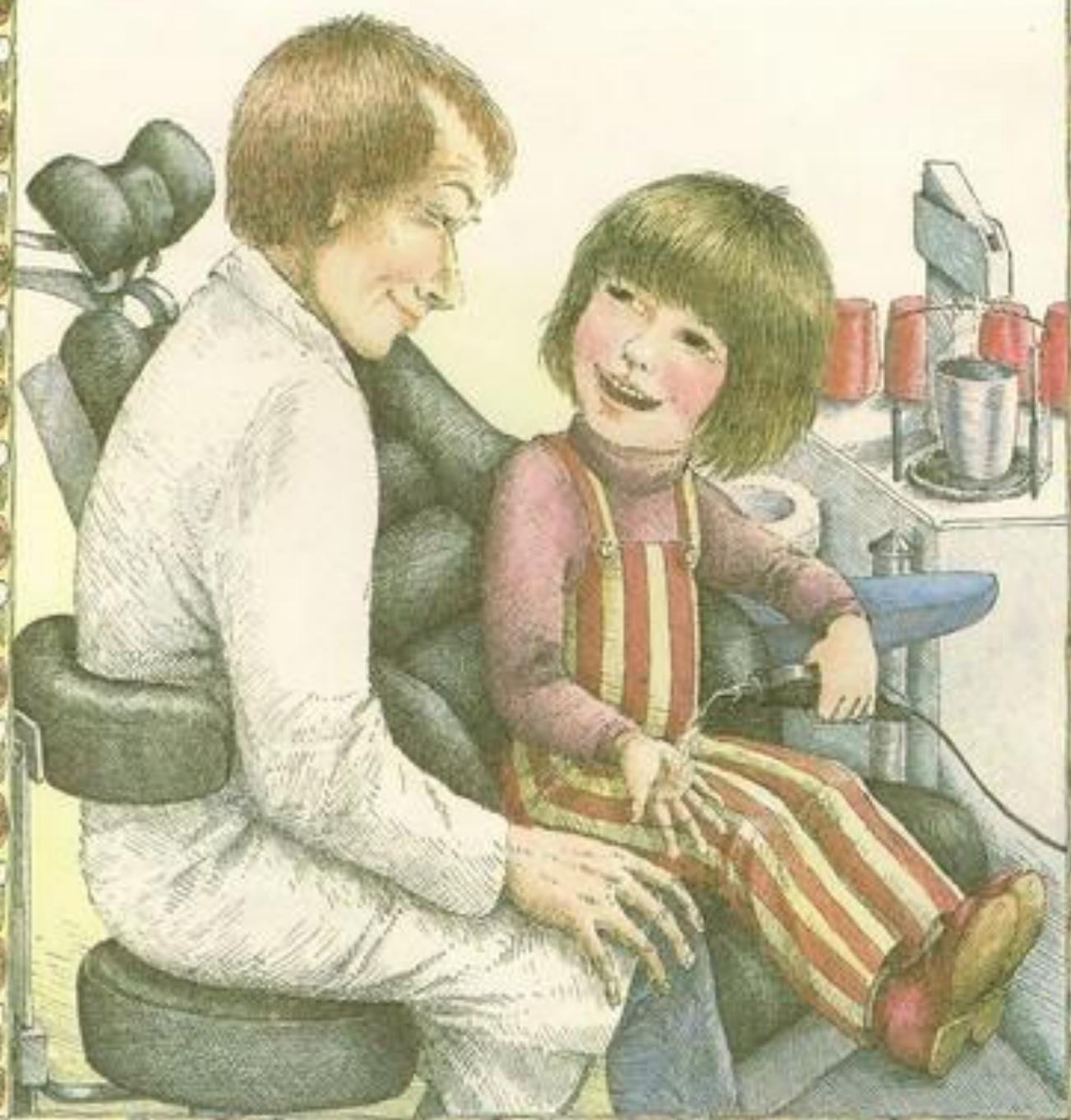

În cabinet Jorg nu știa de ce să se minuneze mai întii. O lampă mare strălucea puternic. În fața ei se afla fotoliul dentar pentru pacienți. Dentistul mai avea o seringă cu jet de apă și alta cu jet de aer.

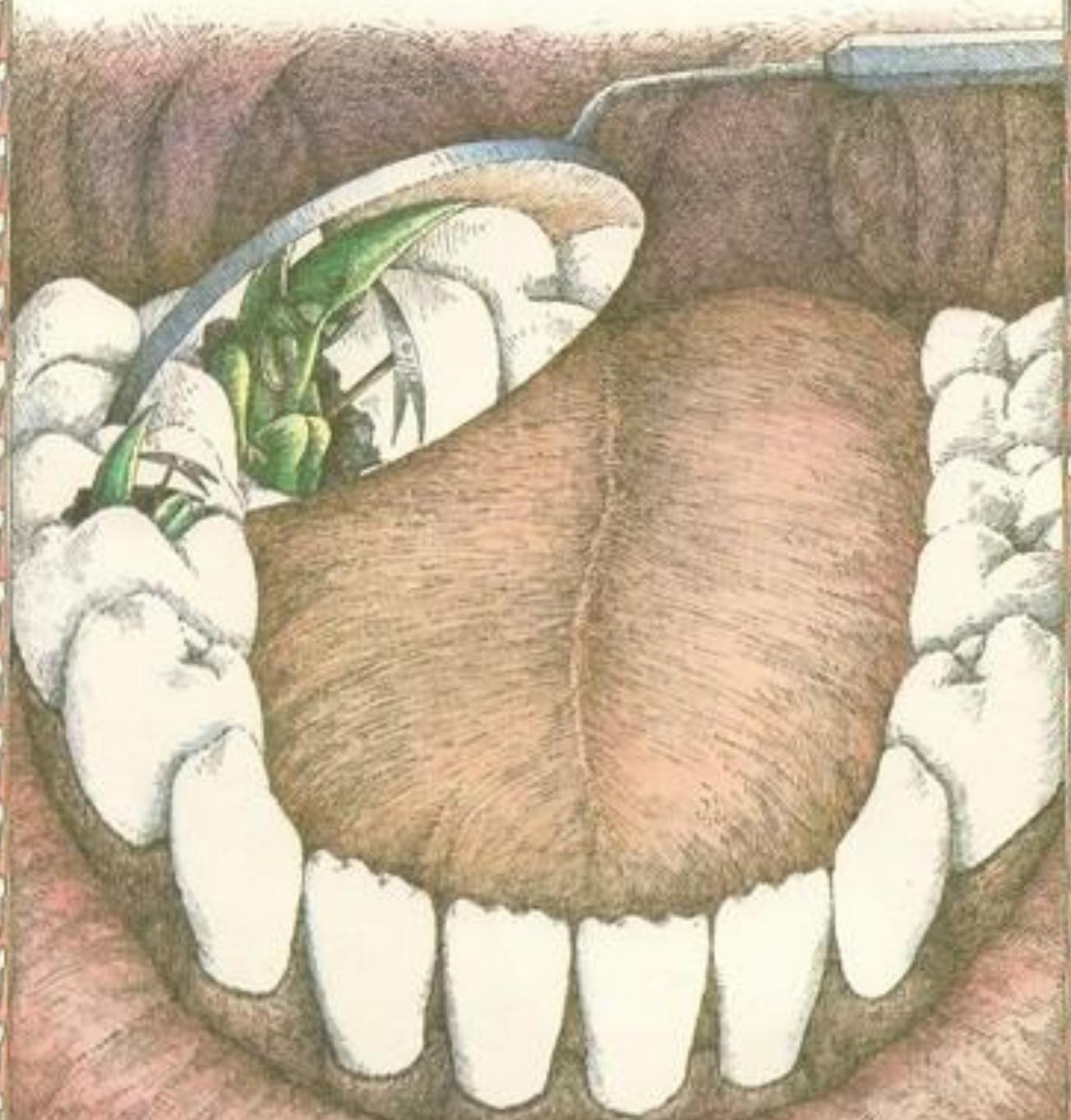
I-a îngăduit lui Jorg să încerce pe loc cum funcționează amîndouă. După aceea Pofticiosul a avut voie să se așeze și pe fotoliul dentar mobil și medicul l-a lăsat să-l ridice și să-l coboare cînd mai sus, cînd mai jos. Asta i s-a părut chiar vesel!

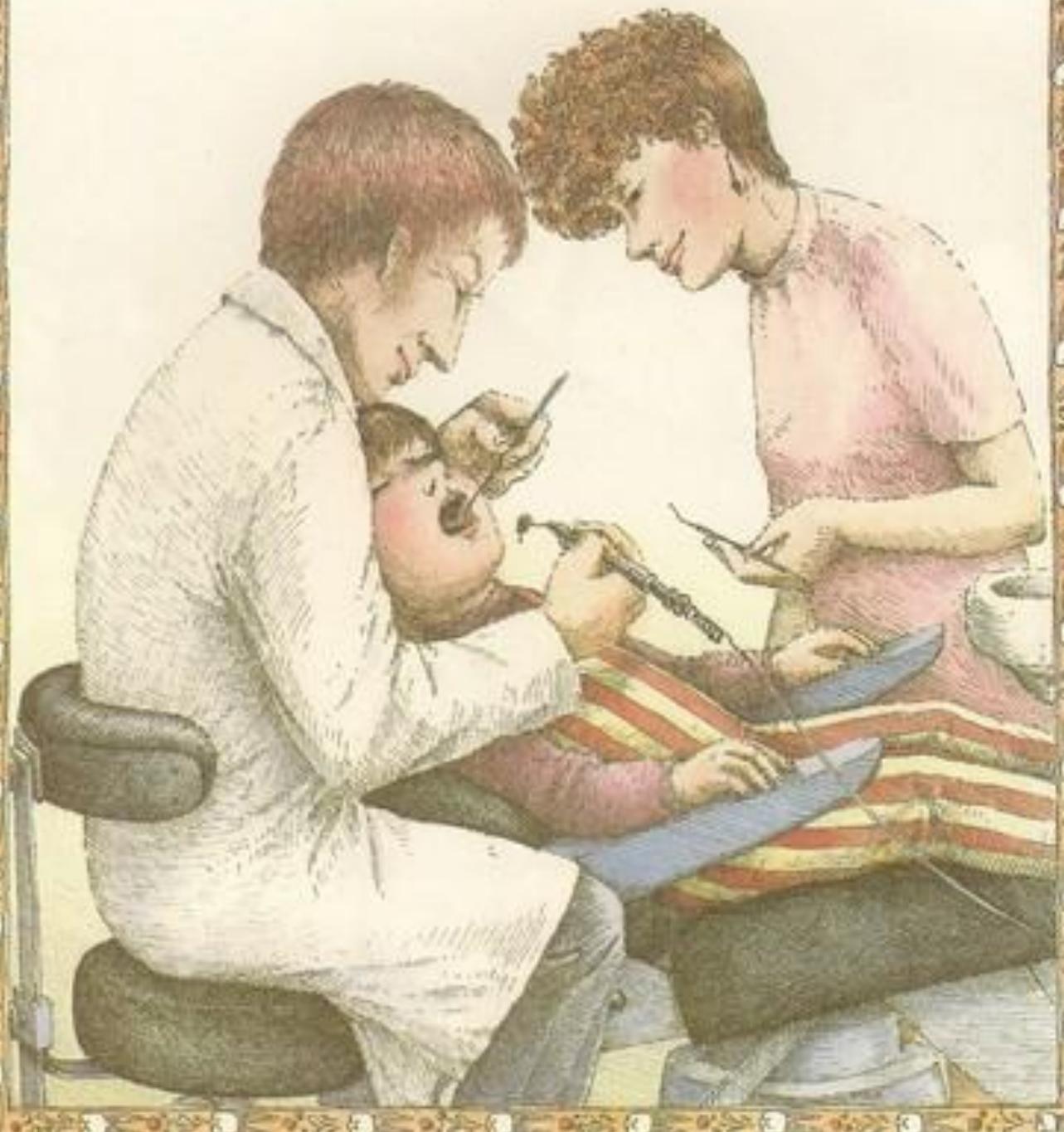
Jorg aproape că uitase de durerea de dinți. El își deschise larg gura pentru ca medicul să-l poată căuta înăuntru pe omulețul cel rău.

Cu o oglindă rotundă în care lucrurile mici se văd mari, medicul s-a uitat la fiecare dintă pe toate părțile.

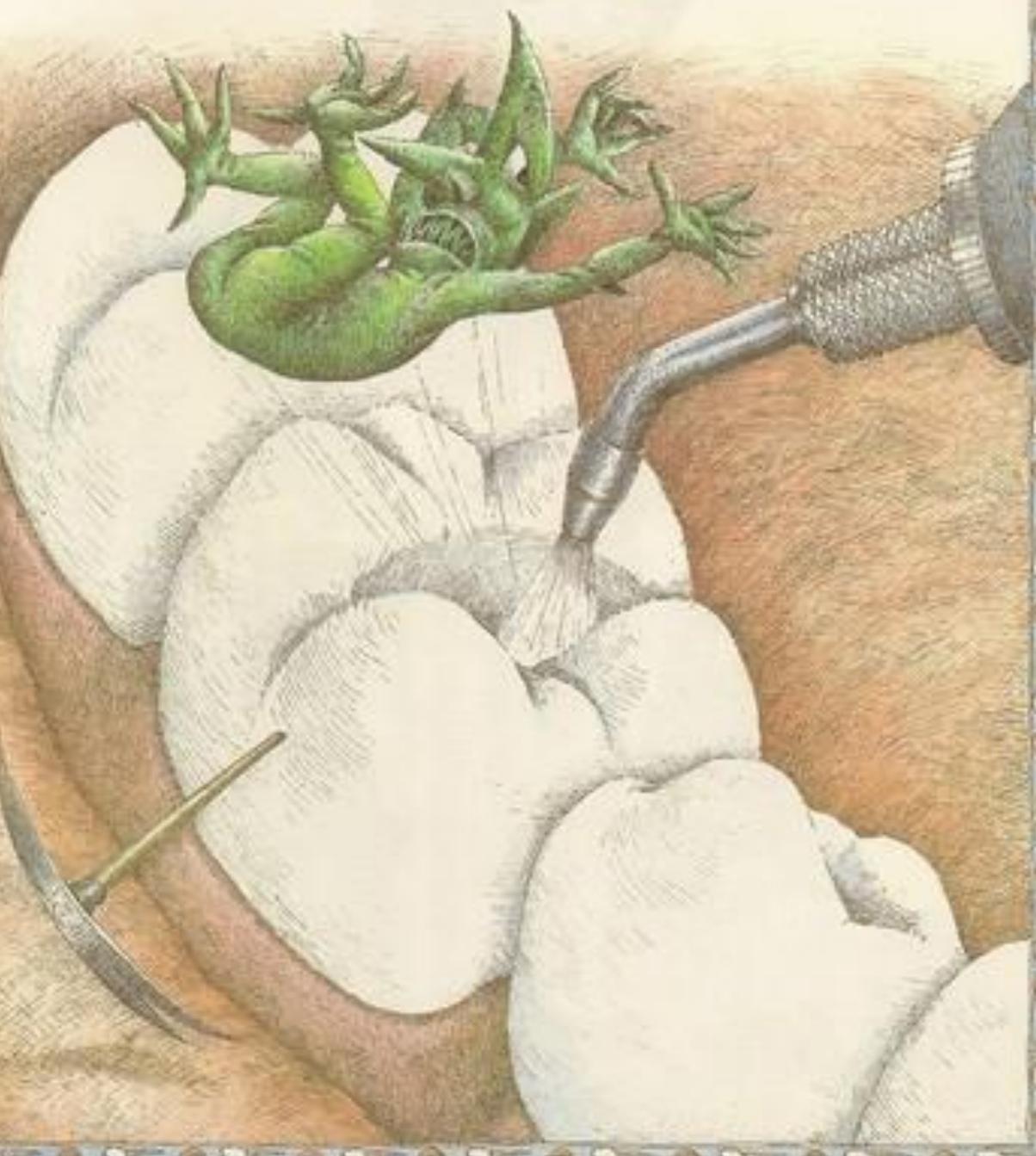

A căutat în fiecare colțisor. N-a durat mult și l-a și găsit pe omulețul care aduce dureri de dinți. Răufăcătorului nu i-a mai folosit nici o ascunzătoare. Cu o freză, dentistul a scos afară toate resturile de mîncare și toată murdăria din dintele bolnav, pînă cînd omulețul care aduce dureri de dinți nu mai știu încotro să-o apuce.

Cînd a mai țisnit și apa din seringă drept în gaura în care se instalase, era gata-gata să se înece. Dentistul a dat drumul la jetul de aer din cealaltă seringă ca să usuce gaura mare din dintele lui Jorg, și atunci omulețul care aduce dureri de dinți a fost pur și simplu suflat afară de-acolo. Jorg nu l-a mai văzut niciodată și nici dinții nu l-au mai durut.

Dintele stricat a fost dres de medicul dentist. Jorg a putut curind să muște din nou bine cu el.

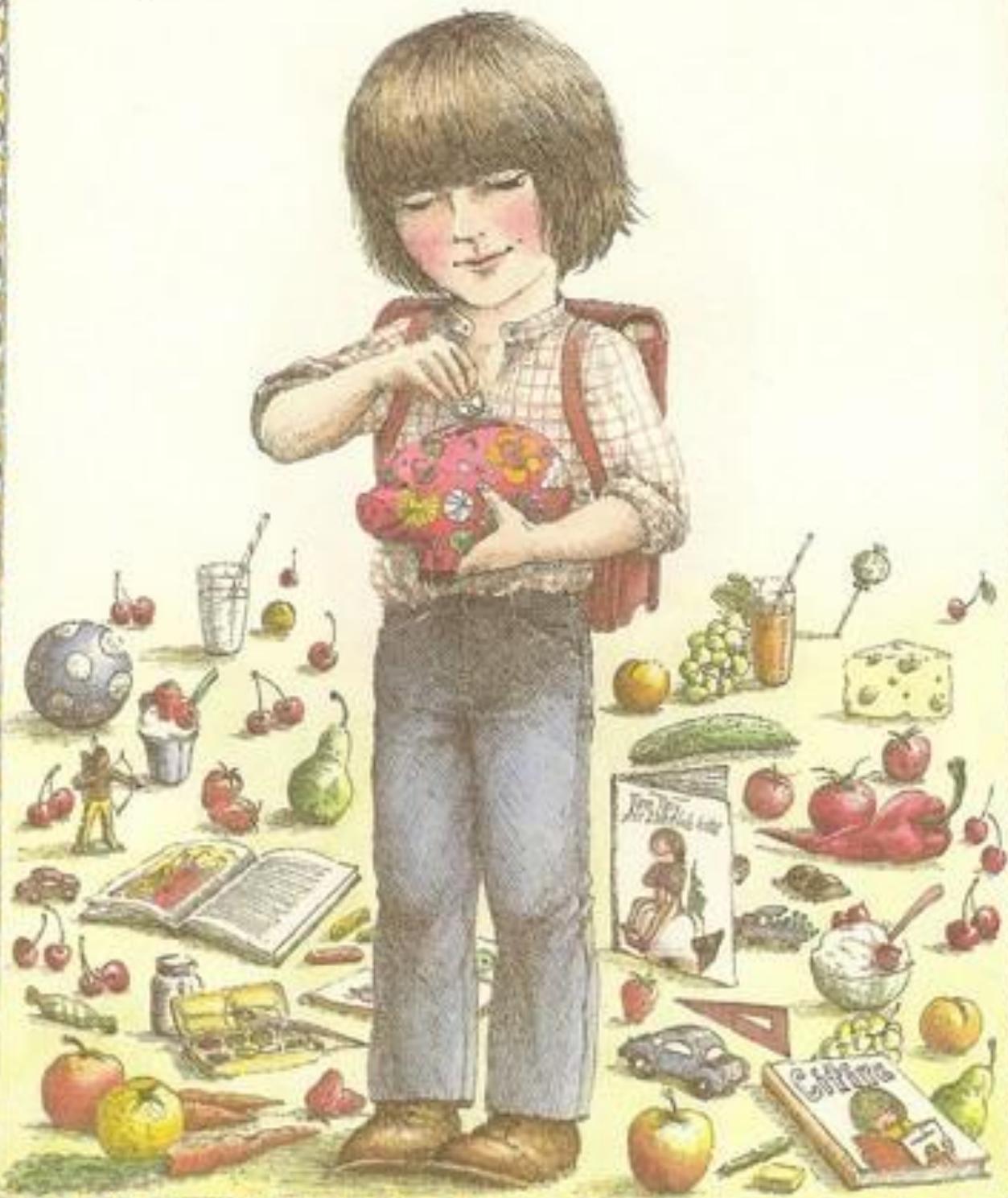

De atunci, dulciuri mai mănincă doar cînd îi dă voie mămica lui. Și imediat se spală pe dinți. De fapt Jorg se spală acum bine de tot pe dinți după fiecare masă. Și de două ori pe an se duce la dentist ca să controleze dacă totul este în ordine.

Jorg este școlar de un an. Nu-i mai zice nimeni Pofticiosul. Banii pe care-i primește unerоi în dar, îi pune în pușculițа lui în formă de purcel. Purcelul are ochii veseli și se face din ce în ce mai greu.

Cînd burta lui mare ajunge să se umple, tăticul lui Jorg îi mai dă niște bani în plus. Și atunci Jorg poate să-și cumpere trenul electric pe care și-l dorește de atîta vreme.

